

ת"פ 24575/11/16 - מדינת ישראל נגד יורי יאגודייב, יפית ביטון

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 24575-11-16 מדינת ישראל נ' יאגודייב ואח'
בפני כבוד השופט - ס. נשיא ניר מישורי לב טוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יורי יאגודייב
2. יפית ביטון

הנאשמים

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד יוסף צמח

מטעם הנאשמים - בעצמם וע"י עו"ד שלמה קימחי

הכרעת דין

בפתח הישיבה מודיע בית המשפט כי החליט לזכות הנאשמים מחמת הספק.

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום בגין עבירת מעשי פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338 (א) (6) לחוק העונשין , תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

על פי הנתען בכתב האישום, בזמן הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשמים בעלים של כלב מעורב מסוג זאב ולברדור (להלן: "הכלב").

בעובדות כתב האישום נטען כי בתאריך 25/9/14 סמוך לשעה 20:15 שהה א פ (להלן: "המתלונן") בחוף שיזף בכנרת. בנסיבות אלו לא נקטו הנאשמים אמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בכלב בהחזקתם, ונהגו בדרך רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם באופן שהכלב היה משוחרר בחוף ללא רצועה או רסן. הכלב התנפל על המתלונן ונשך אותו באזור המותן והמתלונן פונה לטיפול רפואי.

עיקרי הכרעת הדין

נוכח תמיהות וסתירות שמצאתי בעדויות עדי התביעה לרבות באמור במהות החבלה ונסיבות גרימתה, גירסתם העקבית למדי של הנאשמים ועד ההגנה אשר מקבלים חיזוק בסרטון נ/8 ומחדל חקירה ממשי באי זימונם של עדי ראיה וגביית הודעותיהם מצאתי כי לא הוכחה בפני מעבר לכל ספק סביר אשמתם של הנאשמים וכי נותר ספק סביר שמא המתלונן לא נפגע עקב נשיכת כלבם של הנאשמים באירוע. לאור האמור לעיל הורה בית המשפט על זיכויים של הנאשמים מחמת הספק.

טענות הצדדים :

טיעוני המאשימה :

1. ב"כ המאשימה סבור כי הוכחה אשמתם של הנאשמים מעבר לכל ספק סביר במיוחס להם בכתב האישום.
2. לטענתו, העדים אשר העידו מטעם התביעה ובין היתר המתלונן בעצמו, הינם עדים אובייקטיביים, נטולי אינטרסים ועדותם היתה עיקבית ורציפה. עדותם מגובה בתיעוד רפואי ותמונות, תמונות אשר המחישו באופן ממשי את הנשיכה במותן שמאל בגופו של המתלונן.
3. עד התביעה ס (להלן: "ס"), חברו של המתלונן, נכח במקום האירוע הנטען ושמע על הנשיכה ואף ראה את הכלב במקום האירוע. העד תיאר את מצבו של הכלב שהיה בלי חגורה ואף העיד כי הכלב קפץ עליו והוא ברח.
4. עדת התביעה מ' (להלן: "מ"), בתו של ס, נכחה במקום האירוע הנטען, העידה כי ראתה את הכלב קופץ על המתלונן אך לא ראתה את הנשיכה. לטענתה, היא ראתה שני חורים במותן של המתלונן בצד שמאל, עדות שלטענת ב"כ המאשימה מחזקת ומעצימה את האותנטיות בגרסת המתלונן.
5. עד התביעה ד"ר הלון, הרופא אשר בדק המתלונן (להלן: "ד"ר הלון"), העיד באופן ממוקד אודות נשיכה בצד שמאל של המתלונן, דבר שנרשם מפורשות ואושר בתיעוד הרפואי.
6. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמים סתרו בעדותם את גירסתם במשטרה ואף "סיפרו סיפורים" שכביכול המתלונן וחברים שלו ניסו להעליל עליהם, עובדות שלטענת ב"כ המאשימה לא באו לידי ביטוי בחקירה של הנאשמים ולא הועלה בחקירתם טיעון כאילו קשרו המתלוננים קשירת קשר להעליל על הנאשמים. עוד הוסיף וטען ב"כ המאשימה, כי לשאלות בית המשפט הנאשמים העלו גירסה שאין לה תימוכין בחקירתם במשטרה וסתרו דברים בעדותם.
7. לאור כל האמור לעיל, התביעה מבקשת להעדיף את עדותם האותנטית והרצופה של עדי התביעה, עדות שלא

ניכר בה בשום שלב ניסיון להעליל על הנאשמים, ולהרשיע הנאשמים בדין.

טיעוני הנאשמים :

1. לטענת ב"כ הנאשמים התיק הוא תולדה של מעשה פרובוקציה של המתלונן בסיוע חבריו אשר בחוסר תום לב מובהק, תוך מצג שווא שקרי ניסה "להלביש" על הנאשמים אשם מתוך מניעים לא נכונים וכספיים כפי שעלה ממלוא הראיות בתיק. בהקשר זה הוסיף וטען ב"כ הנאשמים כי אין להתעלם מכך שהתביעה סברה מלכתחילה שאין להגיש כתב אישום וסגרה את התיק מחוסר ראיות, אלא שהמתלונן לגישתו של ב"כ הנאשמים ביקש להיפרע מהנאשמים והגיש ערעור כשהתכלית להכשיר בעתיד אופציה לתביעה אזרחית.
2. ב"כ הנאשמים סבור שלאחר שמיעת הראיות בתיק ובכלל זה את מלוא העדויות, יש לזכות את הנאשמים זיכוי מוחלט. לטענתו, הרשעה במשפט פלילי צריכה להיות מעל לכל ספק סביר ואילו בתיק זה נותרו ספקות רבים ביחס למיוחס לנאשמים בכתב האישום.
3. עדי ההגנה, הנאשמים וחברם פאבל, העידו בעדות סדורה ואמינה שהכלב בבעלות הנאשמים היה עם רצועה וזה מופיע בתמונות. ביחס לטענת ב"כ המאשימה לעניין מחסום שלא היה לכלב, טען ב"כ הנאשמים כי מדובר בחוסר התאמה בין הנושא של מחסום לרצועה, ולעניין זה טען כי רצועה ללא כל ספק הייתה לכלב, הוא הוחזק בידי הנאשמת ולא יתכן שהוא תקף את המתלונן בשום מקרה. לגישתו, במהלך פרשת ההגנה הם העלו אפשרות סבירה שהמתלונן נפל ממקור אחר, למשל נפילה במדרגות שמובילות לחוף הים, הציגו בהקשר זה תמונות המעידות באיזה מדרגות מדובר, ולגישתו החבלה הנטענת אינה מנשיכת הכלב, ושב והדגיש כי אין זו חובת הנאשמים להראות ממה ואיך נגרמה החבלה הנטענת של המתלונן.
4. לטענת ב"כ הנאשמים לאישוש טענתם כי המתלונן ניסה "להלביש את העניין" וכל מניעיו היו כלכליים, ניתן ללמוד מתשובתו לשאלה שנשאל מדוע מיד לאחר שנפגע לא פנה לטיפול, וכשהשיב כי הוא חיכה למשטרה ורצה לצלם קרי, הוא כל הזמן חשב על תיעוד ולא על טיפול לחבלה הנטענת. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשמים לסרטון שהגישו במהלך פרשת ההגנה, במסגרתו ניתן לראות את המתלונן וחבריו השיכורים מטיחים בנאשמת האשמות ועלבונות, כשהנאשמת מצלמת ונראה בברור שמדובר במתלונן עצמו למרות שבעדויות העד ס ניסה להגיד שזה דווקא הוא. גם עדי ההגנה וחברם פאבל תיארו את הסיטואציה, והעידו כי המתלונן הוא זה שהטיח בנאשמת ולא ס' כפי שניסו עדי התביעה לטעון, ונראה מהסרטון כי הנאשמת מאוימת על ידי המתלונן, ובהקשר זה טען ב"כ הנאשמים כי אין זה ברור להם כיצד המתלונן שלכאורה ננשך ונחבל, נשאר במקום האירוע ומאיים על הנאשמת במקום לטפל בעצמו. ב"כ הנאשמים הוסיף וטען, כי גם העדה מ', בתו של ס', העידה כי היא זוכרת את הסיטואציה של הצילום וכשהיא נשאלה מי עוד היה היא אמרה שאמא שלה, וכן היא כמעט בטוחה שהמתלונן בעצמו, וזאת בניגוד לעדות המתלונן וס'.

5. לטענת ב"כ הנאשמים, המתלונן היה במקום האירוע עם חבורה של 30 אנשים, היו שתויים כאשר כוסות אלכוהול בידיהם ונדף מהם ריח של אלכוהול. על כך גם העידה העדה מ', בתו של ס' כעולה מעמוד 12 לפרוטוקול, ולגישתו של ב"כ הנאשמים אילו המתלונן וחברו ס' היו מודים בכך שהוא וחבריו שתו אלכוהול, עדותם היתה אמינה יותר לכאורה אך בשעה שהעידו דברי כזב, אין כל ספק שעדותם ביחס לאירוע הנטען אינה מהימנה.

6. הנאשמים והעד מטעמם העידו שהתמקמו בחוף והנאשמת שהייתה בהיריון ישבה ליד המקום שתפסו עם הכלב שתפוס ברצועה. הוכח שלא היה כל מגע בין הכלב לבין המתלונן. הנאשמים כולם העידו עדות סדורה ותואמת שראו את המתלונן רץ לכיוון המדרגות שמובילות לים, הם הבחינו כולם בנפילתו במדרגות והכחישו את המגע עם הכלב. בעדות המתלונן במשטרה הוא מעיד שפנה לנאשמת והיא אמרה לו שהכלב בכלל לא נשך והוא נפל במדרגות. כשהמתלונן נשאל במשטרה מי היה עד לנשיכה הוא אמר שאת הנשיכה לא ראה אף אחד. ב"כ הנאשמים הוסיף וטען כי בעדות במשטרה לא היה זכר לעדות המאוחרת של העדה מ' שהייתה עם המתלונן באירוע הנטען ונכחה במקום, וכשהמתלונן נשאל בחקירה נגדית למה הוא לא אמר שמ' הייתה הוא אמר "אמרתי", אך לא הצליח למצוא היכן זה נרשם. לגישת ב"כ הנאשמים עדותה של מ' הגיעה בשלב מאוחר יותר במטרה לחזק עדות המתלונן (הפנה לעמוד 18 לפרוטוקול).

7. ביחס לטענת הנאשמים כי המתלונן נפל במדרגות, טען המתלונן כי לכאורה אכן רץ לכיוון המדרגות אך לא הגיע אליהם (עמוד 7 לפרוטוקול).

8. לגבי מיקום האירוע הנטען, טען ב"כ הנאשמים כי יש סתירויות בין עדותה של מ' לעדותו של ס'. לטענתו, כשנשאלה העדה מ' באם ייתכן שהמתלונן היה במדרגה העליונה בגרם המדרגות הנטענות השיבה תשובה נחרצת שלא, ואילו העד ס השיב שהמתלונן היה על המדרגה למעלה.

9. עוד טען ב"כ הנאשמים למחדל חקירתי. לטענתו, כשהגיע שיטור מהמרכז הקהילתי למקום האירוע, נרשם בדו"ח כי היה חשד של התנהגות פרועה במקום ציבורי, אך במשטרה לא נחקרו עדים נוספים שלטענת הנאשמים היו במקום האירוע. עדים שלגישתו יכלו לאשש טענת הנאשמים כי הכלב לא נשך המתלונן.

10. ב"כ הנאשמים טען כי כלב שנושך, לא קופץ כדי לשחק, הוא נושך וננעל על מקום הנשיכה לפחות למס' שניות ולרוב רק אחרי שהנאבקים מנערים את הכלב, הוא משחרר. המתלונן העיד ששמע רעש שמשוה קופץ, הרגיש כאב ואז ראה את הכלב בורח, הוא לא הבחין בכלב בורח. לטענת ב"כ הנאשמים אין מדובר בעדות סבירה והגיונית. על כך לא הצליח המתלונן להשיב במסגרת החקירה הנגדית.

11. ביחס לעדותו של הנאשם, טען בא כוחו כי עדותו במשטרה הייתה קצרה והנאשם הסביר שזו פעם

ראשונה שנחקר, נלחץ ממה שקרה, הוא הוטרד שלקחו את הכלב והיה נסער, אשתו נשארה בהיריון בחוף, ולכן גם כששאלו אותו אם יש מה להוסיף הוא אמר שאין כי הוא לא חשב שזה יתפתח לכדי כתב אישום. לטענת בא כוח הנאשמים, הנאשם לא נשאל לגבי הקריאות הגזעניות כלפי אשתו, הוא לא נשאל מי עוד ראה האירוע הנטען וכל אלה יחד מעידים כי הנאשם רצה לסיים את העניין.

12. ביחס לעדות הנאשמת במשטרה, הפנה ב"כ הנאשמים לעדות במשטרה ממנה עולה שהנאשמת החזיקה בכלב ואז חלף אדם שיכור, הכלב נעמד, הבחור נבהל ונפל במדרגות ונחבל. בהקשר זה הדגיש בא כוח הנאשמים כי לא ייתכן שהמתלונן נפל מהכלב היות והכלב היה קשור ברצועה. בעדות השניה של הנאשמת במשטרה העידה שהמתלונן רץ לכיוון הירידה לים, והכלב חשב שהמתלונן רוצה לתקוף, הבחור נבהל והחליק בגרם המדרגות (עמ' 34 לפרוטוקול, ש' 24 עד עמ' 35 ש' 13).

13. בנוגע למהות הפגיעה, העיד ד"ר הלון, הרופא המשחרר בבית החולים, כי הם מטפלים בהתאם לתלונת המתלונן ואם לא מוצאים משהו חריג אז נוטים להאמין לו גם אם אומרים שזה נשיכה. הם נוטים להאמין ולהמשיך בעניין. באותה תעודה נאמר שמדובר בפצע שטחי ושריטות והד"ר ראה את מה שנכתב בתעודת חדר המיון והתמונות שהציגו לו ולא שלל אפשרות שסוג הפגיעות יכול להיות ממקור אחר למשל מנפילה בגרם מדרגות.

14. בהתייחס לכלב, טען ב"כ הנאשמים כי מדובר בכלב מסוג לברדור שמעולם לא נשך אדם, העידו על האופי הנוח והחברותי של הכלב (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 5-1).

15. לאור כל האמור לעיל, טען ב"כ הנאשמים כי יש לזכות את הנאשמים זיכוי מוחלט ולחלופין לזכות מחמת הספק.

דין והכרעה:

לאחר עיון בראיות הצדדים ושמיעת העדים בתיק מצאתי כי יש לזכות הנאשמים מביצוע העבירה המיוחסת להם מחמת הספק והכל מהטעמים כדלקמן :

1. עדות המתלונן, מר א פ (להלן: "המתלונן") :

אל מול גירסת המתלונן ועדי התביעה שעיקרה כי המתלונן ננשך על ידי כלב הנאשמים שעה שהכלב קפץ לעברו ונשך אותו במוותנו עומדת גירסת הנאשמים ועד נוסף שהינו חברים כי המתלונן נראה כשיכור באירוע, רץ לעבר מקום יושבה של הנאשמת 2, הכלב נעמד לעומתו ואז נבהל המתלונן ומעד במדרגות האבן הממוקמות בסמוך ונפגע כתוצאה מנפילה זו.

המתלונן העיד כי כאשר ביקש לקחת שקית שמוקמה באיזור המדרגות המובילות למי הכנרת שמע רעש ש"מישהו" קופץ והרגיש כאב בצד שמאל (עמ' 4 ש' 19 - 20 לפרוטוקול) וראה שכלב ברח ממנו לכיוון השולחן הסמוך והוא הראה סימן הנשיכה לעד ס' ולאשתו.

הגם שעדותו של המתלונן בנוגע לתיאור הנשיכה בידי הכלב היתה עקבית בעיקרה נמצאו מספר סתירות אשר מקימות ספק מסויים בגירסתו. העד אישר כי במסגרת האירוע החברתי שכלל 20 עד 30 משתתפים הם שתו בירות ויכול להיות שהיה אלכוהול נוסף בכלי רכבם ומאשר כי במהלך היום הוא שתה בקבוק אחד או שניים (עמ' 21-27 לפרוטוקול). זאת לעומת עדות העד ס' מטעם התביעה לפיה הם ספורטאים ולא שותים וכי גם בירה לא היתה באירוע (עמ' 12 ש' 9-10 לפרוטוקול). העד ס' אף שלל כי ברכב המתלונן או האחרים היו בירות שכן אינם שותים. לציין כי לא מצאתי כל הסבר סביר לסתירה זו למעט ניסיון העד ס' לשלול התנהלותו כפי שתועדה בצילום נ/8 והטענה כי גם המתלונן שתה עובר לאירוע מושא כתב האישום. ממכלול העדויות והראיות בתיק מצאתי כי קדמה לאירוע שתיית אלכוהול על ידי המתלונן אשר יכולה היתה לתרום לנפילתו הגם שלא הוכח בפני כי היה שיכור באירוע.

גירסתו של המתלונן בפני בית המשפט לפיה העדה מ', בתו של העד ס' ראתה את אקט הנשיכה הינה גירסה כבושה ולא ניתן לה כל הסבר סביר. הגם שעדותו הנוספת של המתלונן לא הוגשה כראיה מאשר המתלונן לשאלות ב"כ הנאשמים בחקירה הנגדית כי נשאל במשטרה אם מישהו ראה את הכלב נושך אותו והוא השיב בשלילה. טענתו בעדות כי מדובר בטעות של גובה האימרה שעה שמסר כי העדה מ' נכחה במקום וראתה הנשיכה ואי רישום הדברים לא נתמכה בעדות גובה האימרה ואף ציין מיוזמתו כי נרשם בעדות שאינו זוכר אם הכלב היה עם חגורה ומכחיש כיום לאמירה זו (עמ' 8-15 לפרוטוקול). לטענתו העדה מ' היתה צריכה לראות את הנשיכה שכן עמדה מאחוריו אך אינה מעידה כך בחקירתה במשטרה נ/6.

2. העד ס' לא העיד בבית המשפט כי ראה אקט הנשיכה אלא העיד כי הבחין במתלונן "עושה משהו על הגוף" ואמר לעד ס' כי כלב קפץ עליו ועשה לו נזק (עמ' 11 ש' 21-22 לפרוטוקול). העד ס' העיד כי גם ליד השוטר לא היתה לכלב חגורה והנאשמת 2 ערכה סיבובים עם הכלב בעת הגעת השוטר (עמ' 11 ש' 28-29 לפרוטוקול) אך עובדה זו לא צויינה ע"י השוטר בדו"ח הפעולה שהוגש בהסכמה אלא ציין כי בהגיעו היה הכלב בתוך רכב הנאשמים (ת/3, וכן בעמ' 23 ש' 28 לפרוטוקול).

סתירה נוספת שנמצאה בעדויות המתלונן וס' נעוצה בדברי העד ס' כי כשראה הכלב הוא היה בין העצים ליד הגדר (עמ' 13 ש' 6 לפרוטוקול) בעוד המתלונן מסר כי באותה נקודת זמן הבחין בכלב מתחת לשולחן (עמ' 9 ש' 27-28 לפרוטוקול).

בעוד העד ס' העיד כי לא שתה משקאות חריפים עובר לאירוע לרבות בירות אין לשלול טענה זו שהעלו הנאשמים לאור עדות המתלונן בנושא, העובדה כי בסרטון נ/8 אשר צולם לאחר האירוע נראה

אדם נוסף (על פי העדויות חבר המתלונן בשם ד') עם כוסות בירה ככל הנראה בתא המטען של אחד הרכבים, אותו ד' נראה מחזיק בשתיה בידו ואדם נוסף מחזיק בקבוק בירה בידו והתנהגות העד ס' אשר זיהה עצמו בסרטון נ/8 ואישר בעדותו כי נפל במהלך צילום הסרטון (עמ' 13 ש' 27 לפרוטוקול).

העד ס' נראה בסרטון נ/8 נופל וצועק "היא התקיפה אותי... משטרה תתקשרי... מתקשר לעו"ד", הוא מאשר בעדותו בבית המשפט כי נשמע בסרטון מאיים כי יתקשר לעו"ד ויגיד שהנאשמת תקפה אותו ודחפה אותו (עמ' 14 ש' 19 לפרוטוקול) אף לטענתו לא עשה כן ומאשר בבית המשפט כי הנאשמת לא דחפה אותו כפי שנראה טוען בסרטון נ/8. אמירה זו של העד ס' מיד בסמוך לאירוע מחזקת גירסת הנאשמים כי המתלונן וחבריו איימו עליהם בהמשך לאירוע מושא כתב האישום. כמו כן מעידים דברי העד ס' על האפשרות כי יש ממש בטענת הנאשמים כי לפחות העד ס' ביקש להעליל עליהם בגירסתו שעה שלא נמנע מלאיים על הנאשמת בתביעה אזרחית והזמנת משטרה בגין תקיפה שהיום טוען כי כלל לא בוצעה כלפיו.

3. העדה מ' ד' (להלן: "העדה מ'") הינה בתו של העד ס', מסרה הודעתה במשטרה נ/6) העידה בעדותה כי הלכה אחרי המתלונן וראתה כלב קופץ עליו אך לא ראתה אם הכלב נשך את המתלונן. לאחר מכן העידה כי היו מהומות, לא רצתה להתערב (עמ' 16 ש' 24-16 לפרוטוקול). במהלך שמיעת העדויות התעורר הספק האם יכולה היתה העדה מ' לצפות בהתרחשות כפי שנמסרה על ידה שעה שהמתלונן עצמו העיד כאמור לעיל במשטרה כי איש לא ראה הנשיכה, העדה מ' אינה זוכרת כי אביה, העד ס', היה במקום וזאת בניגוד לעדותו.

על פי עדותה היתה שתיה חריפה באחת הציידניות וזאת בניגוד לעדות אביה כי לא היה אלכוהול כלל במקום ועדות המתלונן כי האלכוהול היה ברכבים (ולא בציידניות) והסרטון (לרבות תמונות) נ/8 בו נראים חלק מחבורת המתלונן מחזיקים בקבוקי בירה וכוסות בירה בידיהם. העדה אישרה כי אנשים שתו בירות בתחילת הערב כפי שהעיד המתלונן וזאת בניגוד לעדות אביה ואף אישרה כי ד', ידיד שלהם נראה בהמשך האירוע מוציא בירות מהציידנית (התמונה נ/3 שאינו ברורה לאור סריקתה בשחור לבן אך מצורפת כקובץ לדיסק נ/8) ומכאן כי לא מן הנמנע כי שתיית האלכוהול התרחשה גם לאחר "תחילת הערב".

גם אם אצא מנקודת הנחה כי המתלונן לא ידע כי העדה מ' צופה בו בעת שנע לכיוון המדרגות הרי שיקשה לקבל כי בעת מתן ההודעה במשטרה נ/7 והעדויות הנוספת המאוחרת שלכאורה מסר ולא הוגשה במשטרה לא ידע המתלונן כי העדה מ' צפתה במתרחש נוכח דברי העדה כי שניה לאחר קפיצת הכלב על המתלונן הלכה למתלונן, שמעה כי צועק על הכלב (עמ' 22 ש' 16-13 לפרוטוקול).

אין חולק כי העדה מ' שוחחה עם המתלונן ואביה עובר למתן ההודעה נ/6 במשטרה, גם אם אישרה כי רק סיפרה להם את שראתה והם שתקו אך מציינת כי דיברו עימה על מה שהתרחש לאחר אירוע הנשיכה הנטענת (עמ' 21 ש' 31 עד עמ' 22 8 לפרוטוקול).

הגם שאין בידי לשלול גירסת העדה מ' הרי שקיימות סתירות בין גירסתה וגירסת המתלונן ואביה המעלות ספק שמא גירסתה מאוחרת לאירוע ללא הסבר מניח את הדעת לציון המתלונן כי איש לא ראה הנשיכה.

4. נסיבות גרימת החבלה למתלונן החבלה ומהותה :

מתמונות המקום (נ/א', נ/ב') עולה כי המדרגות שאין מחלוקת כי שקית המתלונן היתה ממוקמת באיזורן הינן מדרגות אבן עם בליטות רבות, מהתמונות עולה כי אינן נקיות מלכלוכים שונים ולא מן הנמנע כי נפילה על גבי גרם המדרגות המתועד בתמונות אלו יגרום לחבלה ממשית אשר לא בהכרח תותיר סימני חבלה אחידים.

המתלונן אישר בעדותו שהגיע לשקית כאשר מצוי במצב שבין הליכה לריצה (עמ' 7 ש' 18-19 לפרוטוקול) ובמקום אחר מציין הליכה מהירה (עמ' 8 ש' 5 לפרוטוקול). העד ס' הגדיר קצב התקדמות המתלונן כ"לא לאט" (עמ' 12 ש' 7 לפרוטוקול). במצב זה שלבטח אינו הליכה איטית, לא מן הנמנע כי נפילה תותיר חבלה של ממש. כמו כן המתלונן מאשר כי היה חושך במקום (עמ' 8 ש' 17-18, עמ' 13 ש' 2 לפרוטוקול) - נסיבה נוספת שהיתה עלולה להביא לנפילתו במצב הנתון.

עיון בתמונות ת/2 בעין בלתי מקצועית מעלה כי הן האפשרות שהחבלות נגרמו מנשיכה והן האפשרות שנגרמו מנפילה על עצם לא חלק, מתקבלת על הדעת. בתמונה ת/2ג' נראית חבלה מאורכת, לא ישרה ומעוגלת מה אך גם בת/2ג' ובמיוחד בת/2ד' נראים שפשופים רבים ואדומים שאינם מתיישבים בהכרח עם נשיכת כלב, כי אם עם נפילה. ממצא זה שכאמור אינו מבוסס על חוות דעת רפואית אלא על מראה עיניים, אינו תואם לעדותו המפורשת של המתלונן כי לא הגיע כלל למדרגות וכי לא נפל במהלך האירוע (עמ' 10 ש' 15 לפרוטוקול) או דברי העד ס' כי המתלונן "היה על הרגליים" (עמ' 12 ש' 32 לפרוטוקול).

עד התביעה, ד"ר הלון רביע (להלן: "ד"ר רביע") ציין בסיכום הביקור שערך המתלונן במחלקה לרפואה דחופה בבית החולים פוריה ת/1 (להלן: "התעודה הרפואית") כי נצפה בבטנו של המתלונן "שפשוף קל, סימן נשיכה, נפיחות קלה במותן שמאל". ד"ר רביע ציין כי אם מבחין בחורים בגוף שנגרמו כתוצאה מנשיכה הוא מציין זאת בתעודה הרפואית (עמ' 42 ש' 28-32 לפרוטוקול) אך לא ציין זאת בתעודה הרפואית. חיזוק לכך שלא נראו בעיני ד"ר רביע חורים הנגרמים מנשיכה מצאתי אף במסמך נ/9 שהעביר למשרד הבריאות שם ציין בממצאים הרפואיים "שריטות" במותן שמאל בלבד. הוא מאשר כי על פי רישום החבלות בתעודה הרפואית ייתכן והחבלות נגרמו כתוצאה מפגיעה אחרת שאינה נשיכה (עמ' 43 ש' 24-26 לפרוטוקול). כאשר הוצגה בפני ד"ר רביע תמונת המתלונן לאחר שנפגע השיב ד"ר רביע כי אינו יכול לשלול גרימת החבלה כתוצאה מנפילה במדרגות בכפוף לנסיבות הנפילה:

"חבלה כזו יכול להיגרם מהחלקה במדרגות תלוי על מה ואיך הוא נפל אבל אז הבירור הרפואי היה משתנה."

5. אל מול הסתירות לעיל בעדויות עדי התביעה והתמיהות האמורות בנסיבות גרימת החבלה ומהותה מצאתי עדויות עדי ההגנה עקביות למדי הגם שגם בעדויות אלו נמצאו מספר סתירות.

הודעת נאשם 1 באזהרה ת/3א' הינה עדות לאקונית במהלכה מסר כי כאשר הגיעו לחוף היו עסוקים בפריקת הרכב, הכלב היה אצל נאשמת 2, המתלונן רץ ולקראת המדרגה החליק ונפל ומכאן נגרמה לו הפציעה, הכלב אמנם קפץ אבל לא התקרב למתלונן. הכלב היה קשור עם חגורה אך לא עם מחסום לפה, החבלה הינה שריטות בצד אחד ולא סימני נשיכה וכי הכלב מחוסן.

נאשם 1 חוזר על עיקרי הדברים במסגרת חקירתו הראשית :

"ת. הגענו לכנרת בשעות הערב, הגענו למקום, יפית אשתי הייתה בהריון ואמרנו לה שתשמור על המקום, אני והחברים שהגענו ביחד התחלנו לפרוק דברים מהרכב, יפית הייתה עם הכלב שמרה על המקום ועשינו כמה נגלות למקום, באחת הנגלות (הכוונה לפריקה מהרכב) הייתי במרחק של 15 מטר מיפית ובקשר עין, ראיתי מישהו רץ לכיוון המדרגות ופתאום הוא נעלם, המשכנו להתקדם רגיל, ואז אחרי כמה דק' ראינו התקהלות סביב אשתי, הגענו אליה וראינו שהוא מקלל וצועק ולא הבנו, והם התחילו להגיד לנו הכלב הכלב, לא הבנו מה קשור הכלב ואיך הגיע למצב הזה. החלה התקהלות סביב יפית... והם התחילו להגיד שלא תברחו אנו הזמנו משטרה... הם היו שתויים עם אלכוהול, היה מלא אלכוהול, נבהלנו מהם." הוא אף הוסיף כי היה עימו חברו פבל.

(עמ' 26 ש' 24 עד 27 ש' 12 לפרוטוקול). עוד ציין כי היו בקבוקי אלכוהול על השולחנות.

בחקירתו הנגדית הדגיש נאשם 1 כי היה בקשר עין עם נאשמת 2 כאשר ראה המתלונן רץ ונפל (עמ' 29 ש' 3 לפרוטוקול).

נאשם 1 עמד בחקירתו הנגדית על כך שהכלב היה קשור ברצועה לאורך כל האירוע (עמ' 27 ש' 26 ואילך).

אין חולק כי אימרתו של הנאשם 1 כי שמע המתלוננים מדברים ביניהם ברוסית ש"פילו את זה על הכלב" כדי לקבל כסף מהנאשמים הינה אימרה כבושה שעה שלא נזכרה בהודעתו ת/3א' אך לא מצאתי לקבוע היעדר הסבר סביר לכבישתה וכן לשלול אמירה זו מצד מי מהמתלוננים שעה שאין חולק כי נאשם 1 הינו דובר השפה הרוסית השגורה בפי חלק מהמתלוננים והתנהלות העד ס' המתועדת בנ/8 לרבות הדברים שהשמיע כלפי נאשמת 2 המצביעים על כוונה להעליל ולזכות בפיצוי בלתי מוצדק. כמו כן נראה כי חקירתו של נאשם 1 לאקונית מאוד וארכה 12 דקות בלבד ! ונאשם 1 הסביר כי אינו מורגל בחקירות משטרה והיה נסער עקב לקיחת כלבו (עמ' 30 ש' 13 לפרוטוקול).

נאשמת 2 מסרה שתי הודעות במשטרה. בעדות פתוחה ת/4 הסבירה כי הגיעו לחוף, נאשם 1 פרק הציוד מהרכב והיא החזיקה ברכב, המתלונן חלף כשהוא שיכור, הלך לידם והכלב נעמד, המתלונן נבהל ונפל

במדרגות ונחבל מהמעקה או המדרגות אך לא מהכלב שכן החזיקה הכלב עם רצועה אך לא עם מחסום לפה.

בעדותה באזהרה ת/5 מיום 10/10/16, למעלה משנתיים לאחר האירוע, חזרה נאשמת 2 על גירסתה כי הכלב היה קשור ולא נשך המתלונן, היא יושבה, הם היו ארבעה שביקשו להקדים אוהל בסמוך למתלונן וחבריו שהיו שיכורים, לא היו במקום שיחים, המתלונן רץ לכיוון הירידה לים כשהוא צועק, הכלב כנראה חשב שרוצה לתקוף את נאשמת 2 וקפץ, המתלונן נבהל ונפל בראש גרם המדרגות (עמ' 2 ש' 26-28 לעדות), וכי הכלב כלל לא הגיע למתלונן (עמ' 3 ש' 59 לעדות), היא ציינה כי מי שהיה איתה ועם המתלונן כנראה גם ראה שכן החבר ונאשם 1 פרקו דברים מהרכב שמוקם כ- 50 מטרים מהמקום, היא לא איימה כי תשרוט עצמה ותתלונן וכי הם המתלונן וחבריו היו שיכורים לפי ההתנהגות, ריח אלכוהול והרבה בקבוקי אלכוהול על השולחנות.

נאשמת 2 חוזרת על גירסתה זו גם בחקירתה הראשית בבית המשפט:

"ת. הגענו לחוף שיזף בערב, היה כבר יחסית חשוך... היינו חמישה אנשים ברכב, יחד עם הכלב, הייתי אז בהריון בשמירה... כשהגענו לחוף שיזף היה מקום אחד שיחסית היה פנוי בסמוך לחבורה של בערך 30 אנשים שהיו באמצע מופע עם רמקולים ותאורה, היה אלכוהול על השולחנות, צעקות... בגלל שהייתי בהריון ירדתי ראשונה לכיוון השולחן של קק"ל מן עץ כזה, לשמור על המיקום, בזמן שחברים שלנו פרקו את הדברים מהרכב, ירדתי עם הכלב עם רצועה, צמוד אליי, והתיישבתי. החברים פרקו את הדברים ובאחת מהנגלות שהם הגיעו מכיוון הרכב לכיווני, רץ אדם תוך כדי שהוא צועק לכיוון גרם המדרגות שהיה לידנו, בערך 5 מטרים, מדרגות שהתחילו בשיפוע, ירידה כזו, ומדרגות סלעיות לא משורטטות, אבנים שמובילות לים, אדם רץ לכיוון המדרגות, והחליק ונפל. אחרי שנייה שתיים הוא התחיל כבר לצעוק, להתרומם, חבר שלו רץ לכיוון שלו לעזור לו ואז הם הסתכלו לכיוון שלי וראו אותי עם הכלב, והתחילו לבוא לקראתי מהמדרגות לכיוון איפה שישבתי, בצעקות ברוסית... יצא מצב שעמדתי והיו סביבי אנשים שאני לא מכירה, שיכורים, מדברים עם תנועות ידיים חדות בקול רם, בשפה שאני לא מבינה, לא הבנתי איך נקלעתי לסיטואציה כזו, הם אמרו כמה דברים על הכלב, ומה עשה להם, ואיך תקף אותם, הכלב כל הזמן היה לידי, החזקתי אותו קרוב אליי, אני אישית לא הרגשתי בטוחה במקום שישבנו. אחרי שהתחילו הצעקות הבנתי שיש בדיה, שטוענים שהכלב נשך למרות שהכלב לא היה במגע עם האדם שטוען שננשך... לא עשינו שום דבר רע, כשהשוטר הגיע הוא דיבר עם יורי ופבל ואח"כ הוא דיבר עם זה שנפל ואז יורי והכלב התלוו אליי לתחנת המשטרה, החברים שלנו חזרו לארוז את כל הציוד בחוף ובזמן הזה עמדתי לבד בגלל שלא יכולתי להרים דברים בגלל ההיריון, ופתאום נקלעתי לסיטואציה שוב שעומדים מולי אנשים, אחד מהם זה שנפל, לא זוכרת את שמו, הוא עמד מולי כשכולם מולי עם אלכוהול וצעקות סנוורו אותי עם פנס, ורואים את זה בסרטון שצילמתי." ושם רואים הבחור שנפל "עושה הצגה"

(עמ' 30 ש' 17 עד 31 ש' 14, עמ' 31 ש' 23-24 לפרוטוקול).

נאשמת 2 חזרה על גירסתה בחקירתה הנגדית ומסרה כי המתלונן וחבריו היו שיכורים וניסו להוציא מהם כסף (עמ' 32 ש' 27-28, 30-31 לפרוטוקול). לציין כי דברי נאשמת 2 בדבר חלק מהחבורה אשר החזיקו בקבוקי

אלכוהול בידיהם מקבלים חיזוק אף בסרטון נ/8 אשר צולם לאחר האירוע.

גם אימרותיה של נאשמת 2 בגין דברי המתלונן וחבריו כי רוצים להעליל על הנאשמים שכלבם נשך את המתלונן הינה אימרה כבושה שעה שלא נטענה בהודעותיה ת/4, ת/5 אך לא מצאתי לייחס משקל רב לכבישת גירסה זו שעה שלא קבעתי ממצאים בגין עצם אמירתה, הודעתה הראשונה של הנאשמת 2 במשטרה הינה עדות פתוחה שעה שכלל לא הוזהרה בגין היותה חשודה ואילו הודעתה השנייה הינה עדות באזהרה אשר נגבתה ממנה בחלופ למעלה משנתיים ימים מיום האירוע מסיבה שלא הובהרה במשפט, סברתה כי סופו של התיק להיסגר בחלופ זמן כה רב מקרות האירוע (החוקרת גולדי ברוך לא הובאה על ידי המאשימה להפרכת גירסתה של נאשמת 2 כי הדברים נאמרו לנאשמת 2 במעמד גביית העדות), חוסר רצון לתבוע המתלונן וחבריו בשלב כה מאוחר וסביר כי זכרונה יתעמעם מה בחלופ שנתיים.

הנאשמת דבקה בגירסתה כי לא היה מגע בין הכלב למתלונן (עמ' 33 ש' 20 לפרוטוקול) וכי נפל בעת שהתחיל לרדת במדרגות (עמ' 33 ש' 27-28 לפרוטוקול). היא הדגישה כי הכלב נעמד לידה כאשר שמעו המתלונן רץ וצועק והבינה כי המתלונן נבהל מהכלב שכן המתלונן בא מיד בטענות לכלב והבינה כי נבהל. היא מאשרת כי ייתכן שהנאשם נבהל מהכלב (עמ' 35 ש' 14-2 לפרוטוקול).

העד פבל מסטר (להלן: "העד פבל") לא מסר הודעה במשטרה וגירסתו ניתנה לראשונה בבית המשפט. מגירסתו עולה כי נאשמת 2 ישבה עם הכלב שכן היתה בהריון והוא, נאשם 1 ושתיים נוספות הביאו הדברים מהרכב, החבורה שהיתה במקום שתו אלכוהול, "תוך כדי ראיתי מישהו רץ לכיוון מדרגות שיורדות לכנרת לחוף, ואז כמה שניות ראיתי אותו נופל במדרגות הראשונות, ולא ייחסנו לזה חשיבות, הבן אדם קם והתחיל לצעוק, מישהו מהחברים שלו ניגש אליו ותוך כדי שהורדנו את הדברים פתאום עלו במדרגות לכיוון יפית והתחילו לצעוק ולא כל כך הבנו על מה מדובר... הבנתי שהוא טען שהכלב נשך אותו, אני ראיתי את זה בעיניים שלי, לא היה ולא נברא, הכלב לא היה קרוב אליו. מה שראיתי יפית ישבה והכלב היה ממש לידה, והיא החזיקה אותו עם רצועה, הבן אדם רץ לכיוון המדרגות, נפל ולא יודע איך נהיה בלגן, אני יכול להגיד שאנשים שהיו שם די מסטולים, כל אחד החזיק כוס או בקבוק בירה ביד, התחילו צעקות וקללות ופתאום כולם התחילו לרוץ ותוך כדי שמדברים רוסית כולם קבעו שהכלב נשך את הבחור שנפל... מה שהוא טען לא היה, זה היה מול העיניים שלי, אמרנו לו שהוא נפל במדרגות וזה לא עניין אותו... כשהגיע השוטר שאל אותי ואת יורי מה קרה, וסיפרנו לו, ואז השוטר הלך ואמר ליורי והכלב שיהיו ליד הניידת... הם היו שתויים, ותוך כדי התאספו סביבה וראיתי את האדם נופל לידה שוב, ואני שומע תתבע אותו ויביא עו"ד".

(עמ' 36 ש' 23-3 לפרוטוקול).

הוא ציין כי הרכב חנה כ - 20 מטרים ממקום האירוע, הם היו עם הפנים למקום האירוע ולא היה מישהו עם המתלונן (עמ' 36 ש' 29-31 לפרוטוקול).

מחקירתו הנגדית התרשמתי כי הגם שמדובר בחבר ילדות של נאשם 1, העד לא ייחס למתלונן וחבריו דברים

שלא שמע במה אזניו (עמ' 37 ש' 24-27 לפרוטוקול), עמד על גירסתו גם בחקירה נגדית כי המתלונן נפל וכי הכלב כלל "לא היה באזור שלו" (עמ' 38 ש' 20-21 לפרוטוקול).

ב"כ המאשימה ביקש לראות בעדות העד פבל עדות כבושה אך לאחר שמיעת העדויות ועיון בראיות שהוגשו לא מצאתי כי כך הדבר. מטיעוני ב"כ הנאשמים בסיכומיו ואשר לא נסתרו על ידי המאשימה עולה כי התיק כנגד הנאשמים נסגר מלכתחילה בעילה של חוסר ראיות מספיקות. מכאן כי לעדות העד פבל כי לא מצא לנכון למסור עדות במשטרה היה בסיס נוכח סגירתו של התיק וגם לסברתה של נאשמת 2 כי התיק עומד להיסגר כנגדם. יתרה מכך, אי זימונו של של העד פבל למתן עדות נעוץ במחדל חקירה של היחידה החוקרת ואין למאשימה אלא להלין על עצמה בנקודה זו (ר' בהמשך).

לציין כי גם נאשם 1 מסר בעדותו כי פבל היה עימו וראה את האירוע (עמ' 27 ש' 12-13 לפרוטוקול).

ביוד המתלונן טען כי רכב הנאשמים חנה 200 מטרים ממקום התרחשות האירוע (עמ' 6 ש' 17-18 לפרוטוקול) , טענו הנאשמים והעד פבל למרחק קצר בהרבה הנע בין 20 מטרים עד 50 מטרים בלבד כך שיכולים היו נאשם 1 והעד פבל לצפות בהתרחשות עת הביאו ציוד מרכבם וצעדו מהרכב אל מקום יושבה של נאשמת 2. לא הובאו בפני ראיות שיתמכו בגירסה זו של המתלונן , היחידה החוקרת לא ביצעה פעולות חקירה כלשהן לבדיקת מחלוקת עובדתי זו שניתן היה לבררה בנקל יחסית ומכאן כי אין בידי לשלול גירסת ההגנה בנקודה זו.

6. מחדלי חקירה :

לאחר שמיעת הראיות מצאתי כי חקירת המקרה לוקה במחדלי חקירה ממשיים שיש בהם כדי להצביע על פגיעה ממשית בהגנת הנאשמים , להטיל ספק באשם של הנאשמים ולחזק עדותו של העד פבל בפני בית המשפט.

עיון בהודעת נאשם 1 מעלה כי בחקירתו באזהרה ת/3א' ציין "אנחנו הגענו" (עמ' 2 ש' 5 לעדות) אך לא נשאל ולו שאלה אחת בגין קיומם או העדרתם של עדים לאירוע או לפחות מיהם האנשים שהגיעו עימו למקום.

גם בעדות הפתוחה שנגבתה מנאשמת 2 אמרה זו : "הגענו לחוף" (ת/4, עמ' 1 ש' 10 לעדות) אך לא נשאלה לזהות האנשים שהגיעו למקום.

גם אם ניתן להניח כי עד שלב זה לא הובא לידיעת המשטרה באופן פוזיטיבי כי הנאשמים לא היו לבד במקום הרי שבחקירתה באזהרה של נאשמת 2, נ/5, מסרה זו במפורש : "היינו 4, באנו להקים אוהל" (עמ' 2 ש' 17 לעדות).

נאשמת 2 מעידה במפורש בעדות זו :

עמוד 12

"ש. מישהו מהחבורה שלכם ראה את הדברים ?

ת. בן זוגי נתן על כך עדות. מי שהיה איתנו כנראה גם ראה.

ש. אבל הם פרקו את הרכב לא ?

ת. כן, אבל זה לא מרחק גדול , כ 50 מ".

כמו כן העידה נאשמת 2 בבית המשפט על חלקם של שאר החברים שנכחו במקום עימם:

"ש. אמרת בעדות שהייתם ארבעה אנשים.

ת. בנוסף אלי".

ש. מי הנוספים.

ת. הנאשם 1, חבר שלנו פבל ועוד שתי חברות שלי, חני וזוהר.

ש. מה הם ראו.

ת. פחות או יותר את מה שיורי ראה, הם היו כולם ביחד, הם פרקו את הרכב, והיו כמה מטרים ממני, הם היו עם הציוד שלהם, לכיוון השולחן שישבתי, לכיוון שלי, הם ראו את הכול.

ש. נשאלת או ציינת את השמות שלהם בעדויות.

ת. לא נשאלתי. " (עמ' 35 ש' 23-15 לפרוטוקול).

נאשם 1 מסר בעדותו בבית המשפט כי במקום היו הנאשמים, העד פבל, זוהר וחני (עמ' 30 ש' 7-4 לפרוטוקול)

אף מעדות המתלונן במשטרה נ/7 שהינה לאקונית לא נשאל אם היו עדים נוספים לאירוע מצד הנאשמים (ואם נגבתה עדות נוספת הריש לא הוגשה כראיה ולא נשאל על כך בעת עדותו בבית המשפט) אך בפני בית המשפט מסר המתלונן כי עם הנאשמים אולי היו שלושה אנשים (עמ' 13 ש' 8 לפרוטוקול) קרי גירסה התואמת לעדות הנאשמים בדבר שלושה חברים נוספים שהיו במקום ולפחות העד פבל שהינו השלישי שבחבורה.

מכל האמור לעיל עולה כי היחידה החוקרת לא שאלה כלל העדים והמעורבים בתיק מי היו העדים לאירוע ומשכך גם לא גבתה עדויות ראייה לאירוע אשר היה בהם כדי לשפוך אור על המקרה. מכאן גם שאין בידי לקבל טענה לכבישת עדותו של העד פבל ונוכח התמיהות שעלו מגרסת המתלונן ועדי התביעה היה על היחידה החוקרת למצות החקירה לרבות גביית עדות מעדי הראייה במקום שלעדותם פוטנציאל אפשרי בתמיכה בגרסת

הנאשמים (על השלכותיהם האפשריות של מחדלי חקירה עד כדי זיכוי נאשמים ר' קביעות בית המשפט העליון בע"פ 5019/09 חליוה נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (20/8/13)).

סוף דבר :

נוכח תמיהות וסתירות שמצאתי בעדויות עדי התביעה לרבות באמור במהות החבלה ונסיבות גרימתה, גירסתם העקבית למדי של הנאשמים ועד ההגנה אשר מקבלים חיזוק בסרטון נ/8 ומחדל חקירה ממשי באי זימונם של עדי ראייה וגביית הודעתם מצאתי כי לא הוכחה בפני מעבר לכל ספק סביר אשמתם של הנאשמים וכי נותר ספק סביר האם המתלונן נפגע עקב נשיכת כלבם של הנאשמים באירוע.

למען הסר ספק, אציין כי נטל ההוכחה בהליך הפלילי שבפני המוטל על כתפי התביעה הינו הוכחת העבירה המיוחסת לנאשמים מעבר לכל ספק סביר (סעיף 34כב'א) לחוק העונשין), להבדיל מנטל ההוכחה בהליך אזרחי ולאור כל האמור לעיל אני מורה על זיכויים של הנאשמים מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ח, 20 דצמבר 2017, במעמד הצדדים